

У Давосу елита расправља о заједничком „леку” за светску кризу. – Џорџ Сорос делимично кориговао процену да еврозони прети распад до 2016. године

Финансијска и политичка елита окупљена у Давосу још не успева да пронађе „заједничка правила за нову реалност” после глобалне финансијске кризе 2007–2009. године, зато што су неуравнотежени привредни раст и све веће друштвене разлике располутиле међународну економију, оценила је јуче агенција Блумберг.

Да ли је Грчка практично већ банкротирала? Да ли је Европа судбоносно закаснила ако са реструктурисањем дугова почне тек 2013. године? Колике су размере буџетског дефицита појединих америчких федералних држава? Има ли свет на располагању механизме за обуздавања даљег раста цена хране и сировина? Које ће последице по стабилност читавих држава имати растућа незапосленост у арапском свету, али и у другим регионима... питања су и теме о којима су учесници престижног Светског економског форума имали јуче подељена мишљења.

Поједине чланице еврозоне практично су већ банкротирале, истицао је јуче чувени амерички професор економије Нуријел Рубини. Грчки премијер Јоргос Папандреу упињао се да убеди учеснике скупа да Грчка није банкротирала и да ће уредно намирити све стране дужнике на време. У међувремену, легендарни амерички финансијер Џорџ Сорос је делимично кориговао процену да еврозони прети могући распад до 2016. године. У нешто уздржанијем виђењу, Сорос је јуче упозорио ЕУ да би, своје кредибилности ради, требало свакако пре 2013. године да почне са реструктурисањем дугова.

„Криза на Старом континенту није једина на Западу. Баснословни буџетски дефицит америчких региона биће главна драма идуће године”, оценио је Сорос.

Француски председник Никола Саркози настојао је у међувремену да убеди учеснике форума да „Париз и Берлин никада неће дозволити разарање евра. Они који се кладе на пад евра, изгубиће новац”, истакао је Саркози.

На све дубљи јаз између богатих и сиромашних упозорила је јуче и председница Швајцарске Конфедерације Мишлен Калми-Реј. „Данашњи начин живота имућнијег дела света није више одржив у ђудљивом времену драматичних промена. За одржање стабилности света међународна заједница би требало да гарантује да ресурси буду доступни најугроженијима слојевима становништва света. Уједињене нације треба зато да оснују савет за одрживост света... предложила је госпођа Калми-Реј.

„Свет је на прекретници, региони света су се са различитим успехом изборили са глобалном финансијском кризом. Потрага за заједничким глобалним именитељем новог поретка зато је тек на почетку, напосто преговарачке позиције више нису исте”, упозорио је кинески економиста Зу Мин, специјални саветник Међународног монетарног фонда.

Већ 2020. године просечна старост становништва у САД и Кини биће 37–38 година, у Западној Европи и Јапану биће 47–48 година, а у Индији и на Средњем истоку 27–28 година: животне теме ових региона биће за мање од десет година судбоносно различите, упозорио је Џејмс Тарли, извршни директор „Ернест енд Јанга”.

Запад ће тек морати да се прилагођава новој реалности у којој је питање да ли ће предводити стварање правила новог међународног поретка. „Оно што је Западу и Америци успело у привредном развоју у последњих 200 година од Индустријске револуције, Кини и Индији успеће у следећих 30 година: нико још не зна, у ствари, у ком правцу свет иде данас”, проценио је јуче у Давосу Џим Квигли, извршни директор „Дилојт енд Туш Томацуа”.

(Политика)